

Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter hälsokontrollen"

(2008/C 325/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén uttrycker sin oro över bristen på medel för landsbygdsutveckling. Medel till ytterligare investeringar i nya utmaningar bör inte enbart tas från pelare I, och kommittén kräver därför att detta kopplas till andra områden inom EU-politiken, framför allt sammanhållningspolitiken.
- Samverkans effekter mellan politiken för landsbygdsutveckling och den övriga EU-politiken, framför allt sammanhållningspolitiken, måste främjas.
- Regionkommittén instämmer i de röster som alltmer höjs för att investera i jordbruksrelaterad forskning och tillämpa resultaten av forskningen och välkomnar kommissionens förslag att söka samverkans effekter med kunskapsnätverket.
- För att kunna anta de nya utmaningarna måste Europa sträva efter ett slutet ekonomiskt kretslopp och därför stimulera och stödja ett innovativt jordbruk som helhet.
- I syfte att bekämpa klimatförändringarna bör man uppmuntra integrerade livsmedelsstrategier.
- Regioner bör uppmuntras att utveckla och främja lokalt producerade livsmedel och livsmedelsrelaterade produkter om detta ökar balansen i miljön.
- Den förslagna ökningen av mjölkkvoterna bör redan nu höjas till 2 % per år, och kommissionen bör trygga lantbrukarnas ställning i sårbara områden för den händelse att deras ställning skadas till följd av de höjda mjölkkvoterna.
- Europa har det sociala ansvaret att göra sitt yttersta för att förankra principerna om människor, planet och vinst i pågående och framtida WTO-förhandlingar.
- Lokala och regionala organ i merparten av medlemsstaterna har skaffat sig viktiga erfarenheter och kunskaper om landsbygdsutveckling, och skulle välkomna ett mer vidsträckt ansvar för att genomföra och inrikta EU:s politik för jordbruk och landsbygdsutveckling.

Föredragande: Lenie Dwarshuis-van de Beek (NL–ALDE), provinsråd i Zuid-Holland

Referensdokument

Förslag till rådets förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

Förslag till rådets förordning om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr [...] /2008

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (framlagt av kommissionen) {SEK(2008) 1885} {SEK(2008) 1886}

KOM(2008) 306 slutlig – 2008/0103 (CNS) – 2008/0104 (CNS) – 2008/0105 (CNS) – 2008/0106 (CNS)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

De viktigaste punkterna i yttrandet

1. Regionkommittén uppmärksammar jordbrukets och livsmedelsindustrins strategiska betydelse för Europa och företagets mycket multinationella verksamhet, stöder en jordbruksproduktion av hög kvalitet i hela unionen och delar kommissionens uppfattning om en gemensam jordbrukspolitikens betydelse.

2. Regionkommittén delar uppfattningen att ett system som garanterar den europeiska befolkningen en viss självförsörjning på livsmedelsområdet kräver krishantering vid behov och tillstår att marknaden, i fråga om livsmedelsproduktionen, inte alltid kan skapa en balans mellan producentens inkomster och allmänhetens samlade efterfrågan, vilket rättfärdigar den gemensamma jordbrukspolitiken.

3. Med tanke på de rekommendationer som redan tagits med i lagstiftningsförslagen vill Regionkommittén understryka att många av de rekommendationer som den framförde i sitt förberedande yttrande om "Hälsokontroll av den gemensamma jordbrukspolitiken" (CdR 197/2007) fortfarande gäller. Utöver det lagstiftningsförslag som lagts fram krävs emellertid ytterligare förenklingar för att man verkligen ska kunna minska den administrativa bördan för de regionala myndigheter som ansvarar för genomförandet av GJP och för lantbrukarna. Det krävs i synnerhet större förenkling vad avser tvärvillkoren. Mot den bakgrunden får en utvidgning av villkoren i bilaga III inte leda till ökad belastning. Dessutom bör man i samband med genomförandet av de enskilda åtgärder som grundar sig på normerna i bilaga III beakta de delvis mycket skilda regionala och naturliga förutsättningarna. Man bör också ta hänsyn till de gällande bestämmelserna.

4. Regionkommittén förespråkar här, till skillnad från vad som framförts i det förberedande yttrandet, avskaffandet av obligatoriska arealuttag i kombination med frivilliga miljöskyddande åtgärder för vissa arealer inom ramen för andra pelaren.

5. Kommittén rekommenderar att man än en gång ser över förslagen om kvotökning som förberedelse inför avvecklingen av

kvotsystemet mot bakgrund av den aktuella situationen inom mjölksektorn. Man bör ta fram lämpliga instrument och vid behov ställa ekonomiska medel till förfogande för att förhindra att alltför stora problem orsakas av avskaffandet av kvoterna för regioner med svag konkurrenskraft och naturbetingade handikapp.

6. Den så kallade hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken får inte begränsas till att bara bli en uppföljning av 2003 års reform, utan bör innebära att man verkligen konfronterar den nya internationella livsmedelssituationen. ReK uppmanar till försiktighet, så att befintliga marknadsinstrument (med undantag av obligatoriska arealuttag) inte upphävs på ett oåterkalleligt sätt genom hälsokontrollen. Ett försiktigt förhållande till de internationella livsmedelsmarknadernas lättrorlighet förutsätter att instrumenten kan aktiveras igen om det behövs, även om de inte används för närvarande.

7. Regionkommittén anser att de nya utmaningarna är viktiga och håller med om att det krävs kraftiga incitament i alla medlemsstater för att på ett framgångsrikt sätt lansera åtgärder för att hantera de nya utmaningarna.

8. Kommittén befarar att den moduleringsform som kommissionen föreslår innebär att jordbrukarnas inkomster generellt skulle sjunka kraftigt beroende på region.

9. Kommittén anser att kommissionen inte bör underskatta vikten av att den överenskomna budgetramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fram till 2013 är tillförlitlig.

10. Kommittén föreslår att en del av de frigjorda medlen också investeras i andra åtgärder utöver dem som vidtas med avseende på de nya utmaningarna, t.ex. i nya åtgärder under pelare I till stöd för gemenskapens får- och getköttsektor, som är mycket viktig ur social och ekonomisk synpunkt samt miljösynpunkt och som för närvarande hotas av en drastisk minskning av det europeiska beståndet, i befintliga jordbruksrelaterade åtgärder under pelare II, i olika nya åtgärder under pelare II som ska hjälpa jordbrukare att anpassa sig till den nya situationen

under pelare I, eller i andra nya åtgärder under pelare II som är avsedda att täcka kostnaderna för de olika åtgärderna för ett mångfunktionellt jordbruk som är riktat till den stora allmänheten.

11. Kommittén anser att balansen mellan mål och åtgärder skulle kunna variera mellan olika regioner som redan har genomfört många av de åtgärder som vidtagits för att klara av de nya utmaningarna eller som redan har använt en stor del av sina resurser i enlighet med de nya utmaningarna.

12. Om EU:s jordbrukspolitik ska respektera EU-politikens grundinslag bör tillämpningen av modulering i första hand grundas på produktionsvillkoren, och först därefter bör en granskning av de globala konkurrenskriterierna prioriteras.

13. Regionkommittén anser att beslut om modulering helst bör fattas på en lämplig decentraliserad nivå för att bättre avspegla de varierande lokala och regionala behoven. Medlemsstaterna och regionerna bör kunna rikta medel till åtgärder inom ramen för den andra pelaren på basis av de verkliga behoven.

14. I detta yttrande om lagstiftningsförslagen vill Regionkommittén uttrycka sin oro över bristen på medel för landsbygdsutveckling i allmänhet och för de nya utmaningarna i synnerhet. Kommittén fastslår därför klart att medel till ytterligare investeringar i nya utmaningar inom den närmaste framtiden inte ska tas från pelare I och kräver därför att detta kopplas till andra områden inom EU-politiken, framför allt sammanhållningspolitiken.

15. Regionkommittén riktar i detta yttrande in sig på tillämpningsområdet för förslagen rörande förordning (EG) nr 1698/2005 om landsbygdsutveckling, som syftar till största möjliga resultat i fråga om de nya utmaningarna.

16. Regionkommittén uttalar sig i detta yttrande om framtidens gemensamma jordbrukspolitik ur ett globalt perspektiv, inklusive frågor med anknytning till WTO, t.ex. immateriella rättigheter, EU-kvalitet och energimärkning.

17. Regionkommittén ber i detta yttrande kommissionen att uppmana ReK att bidra till ytterligare debatter och till utformningen av politiken och avisera nya ReK-initiativ, t.ex. en konferens för berörda aktörer och ett framåtblickande dokument för jordbruk och landsbygdsutveckling i Europa med fokus på effekterna av det regionala beslutsfattandet samt på det fortsatta arbetet med att skapa förbättrade miljöförhållanden inom jordbruket.

18. Kommittén betonar vikten av en egen jordbruks- och livsmedelsindustri inom EU samt livsmedelssäkerhetens och livsmedelsförsörjningens avgörande betydelse i en tid när EU är den största jordbruksimportören i världen.

19. En "mjuklandning" krävs för att skapa en smidig övergång när mjölkkvoterna avvecklas år 2015. Regionkommittén förespråkar en ökning av de årliga mjölkkvoterna med minst 2 %, åtminstone för regioner och länder med större produktionspotential. Mot bakgrund av dagens mycket stora volym-

och prisfluktuationer bör mekanismerna för styrning av marknaden bibehållas till dess att kvotsystemet avvecklas.

I POLITISKA REKOMMENDATIONER

Den gemensamma jordbrukspolitiken

20. Regionkommittén anser att den gemensamma jordbrukspolitiken är viktig i dag och att den troligen förblir viktig i en nära framtid, eftersom den gemensamma jordbrukspolitikens resultat kommer att fortsätta att bli föremål för diskussion mot bakgrund av den allt större globala efterfrågan på livsmedel, foder, bränsle och fibrer.

21. Regionkommittén anser att det europeiska jordbruket inte kan klara sig i en allt mer globaliserad värld utan en kraftfull europeisk gemensam politik med marknadsreglerande mekanismer som, samtidigt som den tar hänsyn till den geografiska, sociala och ekonomiska mångfalden i Europas regioner, fokuserar på strategiska målsättningar och konsumenternas efterfrågan, skapar möjligheter i regionerna och ett regionalt engagemang, framför allt i fråga om de nya utmaningarna, är ekonomiskt, socialt och ekologiskt hållbar och bidrar till en levande landsbygd.

22. Kommittén instämmer i kommissionens uppfattning att klimatförändringarna, bioenergi, vattenförvaltning och biologisk mångfald utgör viktiga utmaningar för framtiden, även för jordbruket. I det sammanhanget bör man granska vilket bidrag GJP kan lämna som stöd till de nödvändiga anpassningarna. ReK anser att de insatser som medlemsstaterna och regionerna redan gjort måste beaktas i lämplig utsträckning.

23. Kommittén är oroad över kommissionens förslag om att fortsätta minskningen av gemenskapsåtgärderna i en situation som präglas av instabila marknader. Det är viktigt att bibehålla befintliga marknadsinstrument som finansieras med gemenskapsmedel.

24. Regionkommittén kommer att fortsätta sitt arbete för att se till att den översyn som krävs av den gemensamma jordbrukspolitiken inte leder till en åternationalisering av denna politik – med detta menar vi att den gemensamma jordbrukspolitiken själv, även om genomförandet och medfinansieringen kan läggas ut på regionerna och medlemsstaterna, och strategin och budgeten för den måste förvaltas på gemenskapsnivå. Kommittén anser att den finansieringsram som fastställdes för GJP i EU:s finansiella ram för perioden 2007–2013 bör gälla utan ändring fram till slutet av finansieringsperioden.

25. Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska situationen och den allvarliga europeiska krisen som drabbar landsbygden särskilt hårt rekommenderar vi kommissionen att inte anta åtgärder som bidrar till att öka arbetslösheten och minska den ekonomiska verksamheten.

26. ReK anser att fortsatt jordbruksverksamhet bör vara ett villkor för samtliga direktstöd, även om de kan frikopplas från en viss produktion. I detta sammanhang bör hälsokontrollen inte innebära ett nytt steg mot obundet direktstöd.

27. ReK förespråkar att både den traditionella och den regionala modellen successivt utvecklas mot ett homogent stöd per arbetsenhet på gemenskapsnivå, utformad i förhållande till de varor och tjänster som samhället tillförs inom ramen för ett multifunktionellt jordbruk.

28. Kommissionens förslag om att fastställa en tröskel under vilken stöd inte medges kan enligt vår åsikt få motsatt verkan i socialt hänseende och med hänsyn till den regionala mångfalden även betydande sociala effekter i många regioner. Därför är det nödvändigt att förenklingsåtgärderna utformas inom varje enskild medlemsstat.

29. Mot bakgrund av kommissionens förslag om att senast den 30 juni 2011 lägga fram en rapport om villkoren för successivt avskaffande av systemet med mjölkvoter anser ReK att varje beslut om kvotsystemets framtid bör fattas efter detta datum.

30. Kommissionen inser själv att avskaffande av kvotsystemet, eller helt enkelt en successiv ökning, i slutändan skulle kunna leda till lägre priser.

31. Som ett säkerhetsnät för att kunna hantera stora volym- och prisfluktuationer föreslår ReK att lämpliga mekanismer för styrning av marknaden bibehålls inom ramen för hälsokontrollen och även efter det att kvotsystemet avvecklats.

32. ReK rekommenderar att marknadsinstrumenten för mjölk och mejeriprodukter bör finnas i reserv så länge de anses göra nytta, också efter 2015.

33. Kommissionen uppmanas att inrätta en särskild fond inom gemenskapen, som vid behov kan kompletteras med statliga medel, med syftet att öka bärkraften för jordbruk som ligger i regioner med svag konkurrenskraft och/eller naturbetingade handikapp eller där förhållandena är svåra.

34. ReK föreslår att medlemsstaterna ska få stödja dessa jordbruk på olika sätt – t.ex. genom att på nytt införa klassificeringen mindre gynnade områden – genom att erbjuda åtgärder under pelare II och/eller genom att tillämpa artikel 68 och därmed inrätta ett säkerhetsnät.

35. ReK uppmanar till försiktighet för att hälsokontrollen inte ska leda till att marknadsinstrumenten för mjölk och mjölkprodukter avskaffas. Vi anser att de nuvarande instrumenten bör bibehållas.

36. Regionkommittén anser att jordbrukets miljöpåverkan är en stor utmaning och att EU bör prioritera att nå ett grönare jordbruk. ReK vill därför understryka betydelsen av en fortgående diskussion om miljöförhållandena inom jordbruket.

Samverkans effekter, komplementaritet och avgränsningen av den gemensamma politiken

37. ReK anser att det kan vara problematiskt att försöka samla ett allt större antal frågor under det övergripande begreppet "landsbygdsutveckling" och ifrågasätter att vissa av dessa utmaningar bäst kan mötas med hjälp av program för landsbygdsutveckling.

38. Regionkommittén utgår faktiskt från att gapet håller på att öka mellan de medel som finns tillgängliga inom den andra

pelaren och effekterna av de målsättningar som man måste ta itu med, både de "nya utmaningarna" och de "nuvarande utmaningarna", som har att göra med ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter i landsbygdsområdena.

39. ReK är av uppfattningen att den gemensamma jordbrukspolitiken i första hand är avsedd för jordbruket och inte får bli enbart en del av den territoriella sammanhållningspolitiken. När den gemensamma jordbrukspolitiken tar vederbörlig hänsyn till regionala särdrag och olika produktionssystem, bidrar den också till territoriell sammanhållning. Eventuella förslag till ändringar till följd av hälsokontrollen måste i tillräckligt hög grad beakta de olika regionala särdragen och produktionssystemen inom Europeiska unionen.

40. Regionkommittén ser positivt på att artikel 69 i förordning (EG) 1782/2003 blir mer flexibel, men betraktar den samtidigt som otillräcklig med hänsyn till avvecklingen av de marknadsinstrument som kommissionen föreslagit, framför allt för att hantera effekterna av mjölkkvoternas avskaffande.

41. Regionkommittén anser att arbetet med att utveckla landsbygdsområdena i riktning mot större innovation, hållbarhet och högkvalitativa tjänster för alla invånare och ekonomiska aktörer sträcker sig längre än bara till ramen för jordbrukets utveckling.

42. Regionkommittén instämmer i de röster som alltmer höjs för att investera i jordbruksrelaterad forskning och tillämpa resultaten av forskningen och välkomnar kommissionens förslag att söka samverkans effekter med kunskapsnätverket.

43. Regionkommittén uppmanar kommissionen att se till att eventuell politik för statligt stöd inte står i vägen för behovet av att uppmontra innovation och en modernisering av jordbruksföretag och andra livsmedelsrelaterade företag, ett behov som uppstått till följd av nödvändigheten av att ta itu med de nya utmaningarna när ny konkurrenskraft ska skapas.

44. Regionkommittén är övertygad om att samverkans effekter mellan politiken för landsbygdsutveckling och den övriga EU-politiken, framför allt sammanhållningspolitiken, måste främjas och välkomnar varje tillfälle att bidra till de förestående samråden om debatter för att utforska dessa samverkans effekter.

Större uppskattning för det regionala beslutsfattandet

45. Regionkommittén understryker att arbetet med att utföra alla åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken har effekter på lokal nivå och framhäver att den regionala nivån är den bäst lämpade om man vill få största möjliga resultat när man genomför en gemensam politik. Man måste emellertid se till att konkurrensen inte snedvrids mellan medlemsstater eller regioner.

46. Regionkommittén vill påpeka att lokala och regionala organ i merparten av medlemsstaterna har skaffat sig viktiga erfarenheter och kunskaper om landsbygdsutveckling, t.ex. vid genomförandet av Proder- och Leader-programmen under det senaste årtiondet och skulle välkomna ett mer vidsträckt ansvar för att genomföra och inrikta EU:s politik för jordbruk och landsbygdsutveckling.

47. Kommittén påpekar att den regionala nivån är bäst lämpad för att utforma åtgärder för att minska den gemensamma jordbrukspolitikens administrativa kostnader. Man bör undersöka om det är möjligt att jordbrukare vars stöd är lägre än den fastställda tröskeln kan undantas från obligatorisk modulering, eftersom detta skulle innebära en avsevärd minskning av dessa kostnader i vissa områden.

48. Regionkommittén pekar på att övergången från en historisk till en regional betalningsmodell, på det sätt som kommissionen uppmuntrar, förutsätter att man tillämpar betydligt mer geografiska kriterier och att man tar itu med frågor som ligger inom kommunernas och regionernas behörighetsområde, t.ex. vattenförvaltning, energiförsörjning och fysisk planering.

49. Regionkommittén anser att man måste underlätta tillämpningen av landsbygdsutvecklingspolitiken med ökat stöd i form av teknik och utbildning.

50. Regionkommittén vill betona behovet av effektivisering av all form av information om jordbrukssektorn till både producenter och konsumenter på de lokala och regionala myndigheternas nivå. Syftet är att höja olika samhällsgruppers ansvarskänsla och medvetenhet om jordbrukets betydelse för vårt dagliga liv samt dess återverkningar på ekonomisk, samhällelig och miljömässig utveckling förr, nu och i framtiden.

51. Regionkommittén föreslår att en ytterligare aspekt bör definieras och införas vad gäller klassificeringen av företag under tröskelvärdet för modulering för att kunna skilja mellan stora centralt styrda företag och lokalt styrda, kooperativa företag och för att ge medlemsstaterna möjlighet att vidta stödåtgärder, för att därigenom ge dessa rörelser en mjuklandning.

Det globala perspektivet, handelsfrågor och den gemensamma jordbrukspolitikens framtid

52. Regionkommittén noterar att det kommer att ske en kraftig ökning i den kvantitativa efterfrågan på varor från jordbruket och livsmedel till följd av den explosiva befolkningstillväxten i världen i kombination med det ökade välståndet och den ökade köpkraften, och att denna ökning kommer att hålla i sig i flera år framöver.

53. Regionkommittén noterar att befolkningsökningen och den ökade köpkraften också kommer att leda till en kraftig ökning i efterfrågan på högkvalitativa livsmedel, bearbetade livsmedel, kött och mejerivaror, och att detta i sin tur kommer att leda till en ökad brist på livsmedelsgrödor, inklusive spannmål, fibrer och andra jordbruksråvaror.

54. Regionkommittén är oroad över att den årliga ökning av mjölkkvoterna på 1 % som föreslås från 2009–2013 kanske inte kommer att vara tillräcklig och föreslår att den föreslagna ökningen redan nu bör höjas till 2 % per år. Kommittén menar även att kommissionen bör trygga lantbrukarnas ställning i sårbara områden för den händelse att denna ställning skadas till följd av de höjda mjölkkvoterna.

55. Gemenskapslagstiftningen måste möjliggöra en mer ambitiös omvandling av de branschöverskridande förbindelserna och bland annat innebära att det på regional och statlig nivå blir

möjligt att utforma åtgärder för att reglera vinstmarginalerna i varje länk i livsmedelskedjorna utan att detta betraktas som en förändring av konkurrensreglerna.

56. Regionkommittén anser att man med den gemensamma jordbrukspolitikens måsten måste fortsätta att eftersträva målen att tillhandahålla EU:s medborgare högkvalitativa livsmedel till rimliga priser, i tillräcklig mängd och med hälsogarantier, skapa livskraftiga lantbruksföretag, bevara vår landsbygdskultur och skydda landsbygds miljön och att politiken utvecklats för att kunna möta utmaningar och nya behov samtidigt som den skapar förutsättningar för rättvis konkurrens som gör att det europeiska jordbruket kan behålla en stark position på världsmarknaden.

57. För att skapa lika konkurrensvillkor på global nivå vill kommittén även framhålla att enhetliga växtskyddsmedels-, veterinär- och miljönormer bör tillämpas på livsmedelsprodukter som konsumeras i EU, oberoende av om de producerats i EU eller i tredje land, och att gränskontrollmyndigheterna, Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor (FVO) samt Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) bör tilldelas de resurser som behövs.

58. Regionkommittén understryker att produktionen av livsmedel fortfarande är lantbrukets huvuduppgift. Denna kompletteras med odling av energigrödor, som kan bidra i arbetet med att uppnå gemenskapens energi- och klimatpolitiska mål och har stor värdepotential för jordbruket och landsbygdsregionerna. Detta bör tas upp i samband med de nya utmaningarna.

59. Regionkommittén anser att Europa har det sociala ansvaret att göra sitt yttersta för att förankra principerna om människor, planet och vinst i pågående och framtida WTO-förhandlingar.

60. Regionkommittén anser att kommissionen bör utverka ett avtal om immateriella rättigheter som omfattar geografiska beteckningar (erkända regionala produkter) innan den under-tecknar ett WTO-avtal om jordbruk.

61. Regionkommittén anser att kommissionen bör definiera utformningen av en europeisk livsmedelsstämpel som grundar sig på nuvarande föreskrifter.

Nya utmaningar

62. Kommittén framhåller att de utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitikens står inför inte enbart kan hanteras genom denna politik, utan måste mötas med hjälp av alla typer av gemenskapspolitik.

63. Regionkommittén anser att man i syfte att bekämpa klimatförändringarna bör uppmuntra integrerade livsmedelsstrategier och på så sätt minska transportavstånden för livsmedel, täcka in avfallshantering och energihushållning och inrätta ett märkningssystem som grundar sig på kriterier för ursprung, kvalitet och hållbarhet och anger den totala mängden energi som förbrukats när produkten når kunden.

64. Regionkommittén anser att regioner bör uppmuntras att utveckla och främja lokalt producerade livsmedel och livsmedelsrelaterade produkter om detta ökar balansen i miljön.

65. Regionkommittén är medveten om att artiklarna 28 och 29 i EG-fördraget förbjuder kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna på import, export och transitering samt åtgärder med motsvarande verkan men anser att de åtgärder som nämns under punkterna 60 och 61 i yttrandet bör kunna tillåtas mot bakgrund av att EG-domstolen tillåter åtgärder som ligger i allmänhetens intresse, som t.ex. kampen mot klimatförändringarna. Kommittén efterlyser därför ytterligare studier av alternativen.

66. Regionkommittén önskar tillägga att en strävan efter en viss nivå av regional självförsörjning för vissa produkter inte strider mot import från andra länder.

67. Regionkommittén anser i detta sammanhang att exportsubventioner endast bör beviljas i den mån detta krävs för att avlasta de inhemska marknaderna och inte skadar uppbyggnaden av marknader i utvecklingsländerna.

68. Kommittén betonar vikten av en egen jordbruks- och livsmedelsindustri inom EU samt den avgörande betydelsen av livsmedelssäkerhet, livsmedelsförsörjning och FoU-kapacitet för att utveckla hållbarhetsrelaterad teknik nu när EU är världens största importör av jordbruksprodukter.

69. Regionkommittén anser att det europeiska jordbruket i allra högsta grad kan kombinera Lissabonmålsättningen (kunskap, forskning och innovation) och Göteborgsmålsättningen (hållbarhet) och samtidigt fungera som ett internationellt föredöme.

Landsbygdsutveckling och genomförandet av målsättningarna för den andra pelaren

70. Regionkommittén anser att den gemensamma jordbrukspolitiken med en skräddarsydd andra pelare måste leda till en landsbygdsutveckling som är anpassad till all ekonomisk verksamhet på landsbygden, till jordbrukarnas nya villkor och till en mer heltäckande landsbygdsutveckling som omfattar alla landsbygdsområden i EU samt till de mest känsliga områdena, t.ex. områden med naturbetingade nackdelar (glesbygder vars geografiska läge hämmar deras utveckling, bergsområden, öar och yttersta randområden) samt de mest dynamiska områdena, t.ex. stadsnära områden som har till uppgift att förse majoriteten av EU:s medborgare med livsmedel. Politiken bör också kunna anta utmaningen att utveckla kunskap och integrera landsbygdsområdena i EU:s stora geografiska grupperingar.

71. Regionkommittén noterar att större delen av världens befolkning enligt vad som framkommit på senare tid lever i tätbebyggda områden i städer och att denna del av befolkningen är beroende av att förvaltningen av landsbygdområdena sker på ett effektivt sätt för livsmedel och tillförsel av sötvatten. ReK noterar att tätbebyggda områden dessutom har ett stort behov av naturreservat och attraktiva och tillgängliga naturområden. För att dessa ska kunna bevaras på ett hållbart sätt är det nödvändigt att garantera tillräckligt inkomststöd för de jordbrukare som förvaltar områdena, så att de trots de ökade kraven i enlighet med gemenskapsbestämmelserna kan bli konkurrenskraftiga och fortsätta att driva jordbruk som är livskraftiga.

72. Kommittén framhåller att EU:s mångfunktionella jordbruksmodell måste bidra till kampen mot klimatförändringarna, inbegripa hållbarhet, konkurrenskraft, mångfald, självförsörjning

med livsmedel och anpassning till samhället, konsumenterna och det allmänna bästa samt att goda jordbruksmetoder, miljöskydd och djurskydd är en del av detta. Dessa bidrag till jordbruket ligger i allmänhetens intresse och har ett ekonomiskt värde som är värt att stödja om inte de ökade kostnaderna jämnas ut genom korrekt prissättning på den fria marknaden. I detta sammanhang bör man särskilt se till att lantbruksbefolkningen har del i de ekonomiska och sociala framstegen.

73. Kommittén föreslår att artikel 13.2 stryks, en artikel som fastslår att "[m]edlemsstaterna skall ge företräde åt de jordbrukare som får mer än 15 000 euro i direktstöd per år", med avseende på villkoren för att delta i systemet för jordbruksrådgivning.

74. Regionkommittén noterar att klimatförändringarna nödvändiggör ytterligare åtgärder på området vattenförvaltning, bland annat lagring av vatten, kontroll av nivåer, förebyggande av översvämningar och vattenbrist samt förvaltning av sötvattenresurserna.

75. Regionkommittén anser att Europa måste stimulera och stödja användning och produktion av verkligt förnybar energi inom jordbruket och inte bara rikta in sig på (andra generationens) biobränslen och grödor för biobränslen utan även på solenergi, vindenergi, vattenkraft, geotermisk värme och kraftvärme.

76. Regionkommittén anser att Europa för att kunna anta de nya utmaningarna måste sträva efter ett slutet ekonomiskt kretslopp och därför stimulera och stödja ett innovativt jordbruk som helhet och inte bara vända sig till kunskapsinstitutioner utan även främja system-, nätverks- och kedjeinnovation och följaktligen främja en modernisering av alla företag som ingår i kedjan för produktion och bearbetning av livsmedel, avfallshantering, transport och distribution.

77. Regionkommittén anser att landförvaltningen måste bli professionell så att man kan se till att bördig jordbruksmark hålls i gott skick så att den kan användas för en hållbar produktion av livsmedel för den inre och den yttre marknaden.

78. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt med specifika jordbruksområden om man vill bevara och återställa den biologiska mångfalden och naturen och att detta allmänna intresse är ett ekonomiskt värde som bör komma i fråga för ekonomiskt stöd.

79. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt med specifika jordbruksområden om man vill erbjuda fritidsmöjligheter och att detta allmänna intresse är ett ekonomiskt värde som bör komma i fråga för ekonomiskt stöd.

80. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt med specifika jordbruksområden om man vill ägna sig åt vattenvård och att detta allmänna intresse är ett ekonomiskt värde som bör komma i fråga för ekonomiskt stöd.

81. Sedan den gemensamma jordbrukspolitiken introducerades har den på ett framgångsrikt sätt anpassats till utmaningar av olika slag. Kommittén anser dock att kommissionen och dess representanter måste göra mer för att bättre informera medborgarna om och engagera dem i GJP:s syfte, resultat och prioriteringar, och framhåller att kommissionen i framtiden bör prioritera detta i sin kommunikationspolitik.

II ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Artikel 6 och bilaga III – 2008/0103 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p><i>Artikel 6</i></p> <p>God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden</p> <p>1. Medlemsstaterna ska sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell och regional nivå fastställa minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden utifrån den ram som anges i bilaga III, med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.</p> <p>2. Alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. De nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. Bulgarien och Rumänien ska emellertid se till att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 bibehålls som permanent betesmark.</p> <p>I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.</p> <p>Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, dock med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.</p>	<p><i>Artikel 6</i></p> <p>God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden</p> <p>1. Medlemsstaterna ska sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell och regional nivå fastställa minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden utifrån den ram som anges i bilaga III, med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.</p> <p>2. Alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. De nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. Bulgarien och Rumänien ska emellertid se till att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 bibehålls som permanent betesmark.</p> <p>I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.</p> <p>Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, dock med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.</p> <p><u>De åtgärder som nämns i bilaga III ska ses som rekommendationer. I syfte att säkerställa goda jordbruks- och miljöförhållanden uppmanas medlemsstaterna att föreslå fler eller andra typer av åtgärder som motsvarar de nationella, regionala och lokala villkoren.</u></p>

BILAGA III

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, vilka avses i artikel 6

Problem	Normer
Markerosion: Skydda marken genom lämpliga åtgärder	— Minimikrav för marktäckning
	— Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden
	— Bibehållande av terrasser
Organiskt material i mark: Bibehålla markens innehåll av organiskt material med lämpliga metoder	— Normer för växtföljder, i tillämpliga fall
	— Skötsel av stubbåkrar
Markstruktur: Bibehålla markstrukturen genom lämpliga åtgärder	— Lämplig maskinanvändning

Problem	Normer
Lägsta hävdnivå: Säkerställa en lägsta hävdnivå och undvika försämring av livsmiljöer	— Regler om minsta djurtäthet eller andra lämpliga system — Skydd av permanent betesmark — Bibehållande av landskapselement, i förekommande fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd samt åkerkanter — I tillämpliga fall förbud mot att gräva upp olivträd — Undvika att oönskad vegetation inkräktar på odlingsmark — Bibehållande av olivlundar och vinrankor i gott vegetativt skick
Vattenskydd och vattenförvaltning: Skydda vatten mot föroreningar och avrinning, och förvalta vattenförbrukningen	— Upprättande av buffertremсор längs vattendrag — Efterlevnad av tillståndsförfarandena för användning av vatten för bevattning

Motivering

I enlighet med subsidiaritetsprincipen ska Europeiska kommissionen föreskriva mål men inte åtgärder. Förvaltningar under EU-nivån ska ha rätt att själva fastställa effektiva åtgärder. En särskilt ineffektiv åtgärd i bilaga III – upprättande av buffertremсор längs vattendrag – bör redan nu strykas.

För att skydda vattendrag mot föroreningar och vattenavrinning bör stödåtgärder främjas. Buffertremсор längs vattendrag skulle i vissa fall kunna vara användbart i syfte att uppfylla målen för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Att allmänt föreskriva upprättande av buffertremсор längs vattendrag vore inte effektivt och skulle gå ut över produktiviteten.

Flera medlemsstater använder exempelvis en tät väv av små och i huvudsak konstgjorda diken för dränering och vattenförvaltning. Upprättande av buffertremсор skulle här kunna göra anspråk på 50 % av ytan av de skiften som omges av dessa diken. Det finns olika sätt att uppnå målen vad gäller vatten- och markkvalitet.

Ändringsförslag 2

Artikel 25.3 – 2008/0103 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och i enlighet med villkoren i de närmare föreskrifter som avses i artikel 26.1 får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller uteslutning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på stöd i enlighet med artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1698/2005.	3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och i enlighet med villkoren i de närmare föreskrifter som avses i artikel 26.1 får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller uteslutning på 100 euro eller mindre per stödssystem, jordbrukare och kalenderår ansökningsår och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på stöd i enlighet med artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1698/2005.

Motivering

Normalt sett ansvarar de regionala eller kommunala myndigheterna för genomförandet av GJP-åtgärder. För att verkligen kunna förenkla administrationen i systemet krävs denna ändring. Av den anledningen bör också stödssystem beaktas separat.

Ändringsförslag 3

Artikel 47 – 2008/0103 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 47</i>	<i>Artikel 47</i>
Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41	Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41
<p>1. En medlemsstat som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 tillämpa systemet på regional nivå i enlighet med de villkor som anges i detta avsnitt.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska definiera regionerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.</p> <p>Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får betraktas som en enda region.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska fördela det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.</p>	<p>1. En medlemsstat som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 tillämpa systemet på regional nivå i enlighet med de villkor som anges i detta avsnitt.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska definiera regionerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.</p> <p>Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får betraktas som en enda region.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska fördela det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.</p> <p>4. <u>Medlemsstaterna ska i samråd med myndighetsnivåerna under den statliga följa föreskrifterna i punkterna 47.1–3 ovan.</u></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsförslag 4

Artikel 68 – 2008/0103 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 68</i>	<i>Artikel 68</i>
Allmänna regler	Allmänna regler
<p>1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare för följande ändamål:</p> <p>a) Stöd kan beviljas för</p> <p>i) olika typer av jordbruk som är viktiga när det gäller att skydda eller förbättra miljön,</p> <p>ii) åtgärder för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter, eller</p> <p>iii) åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter.</p> <p>b) Stöd kan beviljas för att åtgärda specifika problem som drabbar jordbrukarna inom mjölk-, nötkötts-, får- och getkötts- och rissektorerna i ekonomiskt eller miljömässigt känsliga områden.</p> <p>c) Stöd kan beviljas för åtgärder i områden som omfattas av omstrukturerings- eller utvecklingsprogram i syftet att motverka att jordbruksmark överges och/eller för att åtgärda särskilda problem som drabbar jordbrukarna i sådana områden.</p>	<p>1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2009, <u>2010 eller 2011</u> besluta att från och med 2010, <u>2011 eller 2012</u> använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare för följande ändamål:</p> <p>a) Stöd kan beviljas för</p> <p>i) olika typer av jordbruk som är viktiga när det gäller att skydda eller förbättra miljön, <u>inklusive djurens välbefinnande,</u></p> <p>ii) åtgärder för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter, eller</p> <p>iii) åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter.</p> <p>b) Stöd kan beviljas för att åtgärda specifika problem som drabbar jordbrukarna inom mjölk-, nötkötts-, får- och getkötts- <u>getköttssektorerna</u> samt <u>inom potatisstärkelse-, lin- och rissektorerna</u> i ekonomiskt eller miljömässigt känsliga områden.</p> <p>c) Stöd kan beviljas för åtgärder i områden som omfattas av omstrukturerings- eller utvecklingsprogram i syftet att motverka att jordbruksmark överges och/eller för att åtgärda särskilda problem som drabbar jordbrukarna i sådana områden.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) Stöd kan beviljas för bidrag till skörde försäkringar i enlighet med villkoren i artikel 69.	d) Stöd kan beviljas för bidrag till skörde försäkringar i enlighet med villkoren i artikel 69.
e) Stöd kan beviljas för gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar i enlighet med villkoren i artikel 70.	e) Stöd kan beviljas för gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar i enlighet med villkoren i artikel 70.
2. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 a får endast beviljas	2. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 a får endast beviljas
a) om	a) om
i) det är fråga om stöd till de särskilda typer av jordbruk som avses i led i och villkoren för stöd för miljövänligt jordbruk enligt artikel 39.3 första stycket i förordning (EG) nr 1698/2005 är uppfyllda,	i) det är fråga om stöd till de särskilda typer av jordbruk som avses i led i och villkoren för stöd för miljövänligt jordbruk enligt artikel 39.3 första stycket i förordning (EG) nr 1698/2005 är uppfyllda,
ii) det är fråga om stöd för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter enligt led ii och stödet är förenligt med rådets förordning (EG) nr 509/2006, rådets förordning (EG) nr 510/2006, rådets förordning (EG) nr 834/2007 och del II avdelning II kapitel I i förordning (EG) nr 1234/2007, och	ii) det är fråga om stöd för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter enligt led ii och stödet är förenligt med rådets förordning (EG) nr 509/2006, rådets förordning (EG) nr 510/2006, rådets förordning (EG) nr 834/2007 ¹ och del II avdelning II kapitel I i förordning (EG) nr 1234/2007, och
iii) det är fråga om stöd åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter enligt led iii och stödet uppfyller de kriterier som fastställs i artiklarna 2–5 i rådets förordning (EG) nr 3/2008, och	iii) det är fråga om stöd åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter enligt led iii och stödet uppfyller de kriterier som fastställs i artiklarna 2–5 i rådets förordning (EG) nr 3/2008, och
b) om det är fråga om att täcka faktiska extrakostnader och faktiskt inkomstbortfall så att det aktuella målet kan uppnås.	b) om det är fråga om att täcka faktiska extrakostnader och faktiskt inkomstbortfall så att det aktuella målet kan uppnås.
3. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 b får endast beviljas	3. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 b får endast beviljas
a) när systemet med samlat gårdsstöd har genomförts fullt ut i den berörda sektorn i enlighet med artiklarna 54, 55 och 71,	a) när systemet med samlat gårdsstöd har genomförts fullt ut – eller kommer att genomföras fullt ut inom tre år – i den berörda sektorn i enlighet med artiklarna 54, 55 och 71,
b) i den utsträckning som krävs för att bibehålla de nuvarande produktionsnivåerna.	b) i den utsträckning som krävs för att bibehålla de nuvarande produktionsnivåerna.
4. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 leden a, b och e får inte överskrida 2,5 % av de nationella taken enligt artikel 41; medlemsstaterna får fastställa egna undertak per åtgärd.	4. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 leden a, b och e får inte överskrida 2,5 % av de nationella taken enligt artikel 41; medlemsstaterna får fastställa egna undertak per åtgärd.
5. För stöd till följande åtgärder ska följande gälla:	5. För stöd till följande åtgärder ska följande gälla:
a) Stöd enligt punkt 1.a och 1.d ska beviljas som årligt extra stöd.	a) Stöd enligt punkt 1.a och 1.d ska beviljas som årligt extra stöd.
b) Stöd enligt punkt 1.b ska beviljas i form av årligt extra stöd, som stöd per djur eller stöd till gräsmark.	b) Stöd enligt punkt 1.b ska beviljas i form av årligt extra stöd, som stöd per djur eller stöd till gräsmark.
c) Stöd enligt punkt 1.c ska beviljas som en ökning av enhetsvärdet och/eller av antalet stödrättigheter.	c) Stöd enligt punkt 1.c ska beviljas som en ökning av enhetsvärdet och/eller av antalet stödrättigheter.
d) Stöd enligt punkt 1.e ska beviljas i form av ersättning i enlighet med artikel 70.	d) Stöd enligt punkt 1.e ska beviljas i form av ersättning i enlighet med artikel 70.
6. Överföring av stödrättigheter med höjda enhetsvärden och av extra stödrättigheter enligt punkt 5.c ska endast tillåtas om överföringen åtföljs av en överföring av motsvarande antal hektar.	6. Överföring av stödrättigheter med höjda enhetsvärden och av extra stödrättigheter enligt punkt 5.c ska endast tillåtas om överföringen åtföljs av en överföring av motsvarande antal hektar.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>7. Stöd som beviljas för de åtgärder som avses i punkt 1 ska vara förenligt med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik.</p> <p>8. Medlemsstaterna ska uppbringa de medel som behövs för de stöd som avses</p> <p>a) i punkterna 1.a–d genom en linjär minskning av de stödrättigheter som har beviljats jordbrukarna och/eller av stödrättigheter från de nationella reserverna,</p> <p>b) i punkt 1.e, vid behov genom linjär minskning av ett eller flera av de stöd som på grundval av denna avdelning ska betalas ut till stödmottagarna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3.</p> <p>9. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, definiera villkoren för beviljande av stöd enligt detta avsnitt och därvid särskilt se till att villkoren är förenliga med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik och att det inte förekommer någon kumulering av stöd.</p>	<p>7. Stöd som beviljas för de åtgärder som avses i punkt 1 ska vara förenligt med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik.</p> <p>8. Medlemsstaterna ska uppbringa de medel som behövs för de stöd som avses</p> <p>a) i punkterna 1.a–d genom en linjär minskning av de stödrättigheter som har beviljats jordbrukarna och/eller av stödrättigheter från de nationella reserverna,</p> <p>b) i punkt 1.e, vid behov genom linjär minskning av ett eller flera av de stöd som på grundval av denna avdelning ska betalas ut till stödmottagarna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3.</p> <p>9. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, definiera villkoren för beviljande av stöd enligt detta avsnitt och därvid särskilt se till att villkoren är förenliga med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik och att det inte förekommer någon kumulering av stöd.</p> <p>10. När medlemsstaterna beslutar om att använda upp till 10 % av de nationella taken från och med 2010 ska det ske i samråd med myndighetsnivåerna under den statliga.</p>

Motivering

Artikel 68 är alltjämt föremål för omfattande diskussioner. Många medlemsstater och regioner skulle behöva mer tid för att besluta om på vilken nivå och på vilket sätt de skulle vilja tillämpa den. Eventuellt skulle de även vilja lägga till fler mål under de allmänna bestämmelserna. För att en ytterligare frikoppling ska bli mindre smärtsam bör en mer successiv övergång som inbegriper stödåtgärder vara möjlig under artikel 68.

Ändringsförslag 5

Artikel 1 (6) 2b – 2008/0105 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I enlighet med villkoren i de detaljerade bestämmelser som avses i punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller indragning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på direktstöd i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)].</p>	<p>I enlighet med villkoren i de detaljerade bestämmelser som avses i punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller indragning på 100 euro eller mindre per jordbrukare, åtgärd och ansökningsår kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på direktstöd i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)].</p>

Motivering

Normalt sett ansvarar de regionala eller kommunala myndigheterna för genomförandet av GJP-åtgärder. För att verkligen kunna förenkla administrationen i systemet krävs denna ändring. De enskilda åtgärderna bör beaktas separat.

Ändringsförslag 6

BILAGA II – 2008/0105 (CNS) – KOM(2008) 306 slutlig

BILAGA II

Vägledning avseende olika typer av åtgärder knutna till prioriteringarna i artikel 16a

Prioritering: Klimatförändringar		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Effektiviserad användning av kvävegödselmedel (t.ex. minskad användning, utrustning, precisionsjordbruk), förbättrad lagring av gödsel	<p>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</p> <p>Artikel 28: <u>höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u></p> <p>Artikel 29: <u>samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u></p> <p>Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk</p>	Minskade utsläpp av metan (CH ₄) och dikväveoxid (N ₂ O)
Ökad energieffektivitet	<p>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</p> <p>Artikel 28: <u>höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u></p> <p>Artikel 29: <u>samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u></p>	Minskade utsläpp av koldioxid (CO ₂) genom energibesparing
Minskad transportsträcka för livsmedel	<p>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</p> <p>Artikel 28: <u>höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u></p> <p>Artikel 29: <u>samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u></p> <p>Artikel 53: <u>diversifiering till annan verksamhet än jordbruk</u></p> <p>Artikel 54: <u>stöd för etablering och utveckling av företag</u></p> <p>Artikel 56: <u>grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden</u></p>	Minskade utsläpp av koldioxid (CO ₂) genom energibesparing
Markanvändningsmetoder (t.ex. jordbearbetningsmetoder, mellangrödor, olika växtföljder)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning
Ändrad markanvändning (t.ex. omläggning av åkermark till betesmark, permanent arealuttag, minskad användning/ återuppbyggnad av organisk jordmån)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning

Prioritering: Klimatförändringar

Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Extensifiering av djuruppfödning (t.ex. minskad djurtäthet, mer bete)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av metan (CH ₄)
Beskogning	Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning
Förebyggande av skogsbränder	Artikel 48: Restaurering av skogsbeståndet och införande av förebyggande åtgärder	Kolupptagning i skogar och undvika utsläpp av koldioxid (CO ₂)

Prioritering: Förnybara energikällor

Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Produktion av biogas – anläggningar med anaerob nedbrytning av animaliskt avfall (på jordbruket och lokalt)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen <u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk	Substitut till fossilt bränsle; minskade utsläpp av metan (CH ₄)
Fleråriga energigrödor (skottskog med kort omloppstid och gräs)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen	Substitut till fossilt bränsle; koldioxidupptagning; minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O)
Bearbetning av biomassa från jord-/skogsbruket till förnybar energi	Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u>	Substitut till fossilt bränsle
Installationer/infrastruktur som producerar förnybar energi utifrån biomassa	<u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk Artikel 54: stöd för etablering och utveckling av företag Artikel 56: grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden	Substitut till fossilt bränsle

Prioritering: Förnybara energikällor

Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
<u>Förbättrad avfallshantering vad gäller återvinning av material</u>	<u>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</u> <u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> <u>Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk</u> <u>Artikel 54: stöd för etablering och utveckling av företag</u> <u>Artikel 56: grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden</u>	<u>Substitut till fossilt bränsle</u>
<u>Användning och produktion av solenergi, vindenergi, geotermisk värme samt kraftvärme</u>	<u>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</u> <u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> <u>Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk</u> <u>Artikel 54: stöd för etablering och utveckling av företag</u> <u>Artikel 56: grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden</u>	<u>Substitut till fossilt bränsle</u>

Prioritering: Vattenförvaltning

Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Vattenbesparande tekniker, vattenlagring	<u>Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen</u>	Effektivare vattenanvändning
Vattenbesparande produktionstekniker	<u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> <u>Artikel 30: infrastruktur</u>	

Prioritering: Vattenförvaltning		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
<u>Hantering av risken för översvämningar</u>	<u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u> <u>Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk</u> <u>Artikel 41: icke-produktiva investeringar</u>	<u>Effektivare vattenanvändning</u>
Restauration av våtmarker Omställning av åkermark till skogsbruk eller blandat jord- och skogsbruk	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Bevara värdefulla vattenområden; skydda vattenkvaliteten
Skapa delvis naturliga vattenområden	Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Bevara värdefulla vattenområden; skydda vattenkvaliteten
Markanvändningsmetoder (t.ex. mellan- grödor)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bidra till minskade förluster av olika vattenkomponenter, inklusive fosfor
Prioritering: Biologisk mångfald		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Ingen användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel på jordbruksmark av stort naturvärde Integrerad och organisk produktion	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk <u>Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter</u> <u>Artikel 29: samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn</u>	Bevara artrika vegetationstyper, skydd och bevarande av gräsmarker.
Fleråriga åkerrenar och strandkanter Anläggning/förvaltning av biotoper/habitat inom och utanför Natura-2000-områden Ändrad markanvändning (extensiv gräsmarksdrift, omläggning från åkerareal till betesmark, långsiktigt arealuttag) Förvaltning av perenner av stort ekologiskt värde	Artiklarna 38 och 46: Natura 2000-stöd Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artikel 47: stöd för miljövänligt skogsbruk Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Skydda fåglar och andra vilda djur samt förbättra biotopnätet. Minska användningen av skadliga ämnen i angränsande habitat
Bevara den genetiska mångfalden	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bevarad genetisk mångfald

Motivering

De nya utmaningarna kommer att utgöra en betydande och kanske lönsam del av jordbruksverksamheten.

För att stimulera jordbrukarna att gå i täten vad gäller att skapa både konkurrenskraftiga och hållbara företag, hitta lösningar för ett hållbart jordbruk och aktivt genomföra nya miljöåtgärder bör de ges möjlighet att använda sig av alla relevanta åtgärder inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, inklusive åtgärder för att skapa mer innovation, utveckla ny teknik och utarbeta nya strategier. Dessa åtgärder ingår ännu inte i kommissionens förteckning men genom att inkludera dem på listan kommer medlemsstaterna att kunna främja dem.

Bryssel den 8 oktober 2008.

Regionkommitténs
ordförande

Luc VAN DEN BRANDE
